

Arrest

**nr. 341 735 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 1 december 2016 binnenkwam, diende op 22 december 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 30 januari 2019 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd in beroep (RvV 30 juli 2019, nr. X).

1.2. Op 20 december 2022 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal nam hierbij een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad (RvV 17 juli 2023, nr. X).

1.3. Op 8 januari 2025 diende verzoekster een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 25 juni 2025 nam de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 27 juni 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/01/2025
Overdracht CGVS: 25/02/2025

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u staatsburger van Nigeria en behoort u tot de Edo bevolkingsgroep.

In de zomer van 2017 verliet u Nigeria en reisde via Libië naar Italië. In december 2016 kwam u in België aan, waar u op 22 december 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U stelde niet naar Nigeria terug te kunnen keren omdat u er als lesbische niet werd aanvaard en omdat u bang was dat uw in België geboren dochter, S.O.G [...], er zou worden besneden. Op 31 januari 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing verworpen in zijn arrest nr. 224 487 van 30 juli 2019.

Op 20 december 2022 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U gaf aan te vrezen dat uw dochter S [...] in Nigeria zal besneden worden. Ook vreesde u dat uw dochter door uw familie niet zal worden aanvaard en dat ze haar als bastaard zullen zien wat bij haar zou kunnen leiden tot depressie en zelfmoord. Op 23 februari 2023 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw volgend verzoek. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing verworpen in zijn arrest nr. 292 033 van 17 juli 2023.

Op 08 januari 2025 diende u een derde, en onderhavig, verzoek tot internationale bescherming in. Tot staving van uw derde verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan: U verklaarde dat u twee dochters hebt in België, S.O.G [...] en O.L.G. Gezien uw dochters uw naam dragen, zullen ze gezien worden als bastaard kinderen, en nooit geaccepteerd worden in Nigeria. Bij terugkeer naar Nigeria vreest u dat uw dochters besneden zullen worden. Uw dochter L [...] is ook ziek, en u hebt geen geld om voor haar te zorgen bij terugkeer. Uw moeder woont in Nigeria, maar is oud en heeft nergens meer om te leven en overleven. In Nigeria is er geen veiligheid, meisjes worden er ontvoerd, verkracht, besneden...

Ter staving van uw huidig verzoek, legt u de volgende documenten, voor: opleidingscertificaat Nederlands, opleidingscertificaten NT2 breakthrough en waystage, attest van inburgering, attest GAMS S [...], attest GAMS L [...], attest dr. D. gynaecoloog besnijdenis type 2, attest raadpleging gynaecologie, certificaat van opleiding huishoudhulp.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name dat u een vrees voor besnijdenis hebt in hoofde van uw dochters, dat u vreest dat uw dochters niet geaccepteerd zullen worden bij terugkeer naar Nigeria omdat ze uw naam dragen, de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, en het feit dat er niemand is die voor u zorg kan dragen, moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Ook uw tweede verzoek werd afgesloten met een nietontvankelijkheidsbeslissing, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Voor uw twee dochters werd er een apart verzoek tot internationale bescherming ingediend. De vrees voor besnijdenis in hun hoofde werd dan ook in hun dossiers hernomen.

U haalde geen persoonlijke vrees aan omtrent de besnijdenis van uw dochters. Hieromtrent stelt het CGVS vast dat u nu in het kader van uw derde verzoek een attest neerlegt waarbij dokter D [...] attesteert dat u een besnijdenis type 2 onderging in Nigeria, als baby. Binnen de classificatie van vrouwelijke genitale verminking (VGV) omvat type twee een (gedeeltelijke) verwijdering van het kapje en clitorale glans, EN de (gedeeltelijke) verwijdering van de kleine/grote schaamlippen. Behalve de vermelding dat u als baby een besnijdenis type 2 onderging, bevat het attest van dokter D [...] echter geen verdere specificaties, noch een precieze omschrijving van de medische vaststellingen die hebben geleid tot de conclusie van een besnijdenis type 2. In het attest in het kader van uw eerste verzoek staat daarentegen beschreven dat er niets zichtbaar was, en dat er mogelijk een snede kon zijn zonder een litteken achter te laten. In het verzoekschrift in het kader van de beroepsprocedure van uw eerste verzoek, vermeldt u dat er in Nigeria ook volgens de Anuryu/Anguruya methode besneden wordt, met name het verwijderen van het maagdenvlies (hymenotomie of afschrapen van het weefsel rond de vaginale opening) wanneer dit te dik wordt geacht. Deze ingreep wordt meestal kort na de geboorte uitgevoerd bij baby's (zie informatie in het administratief dossier). Dit type besnijdenis is dus verschillend van type 2, en wordt vaak als een type 4 (andere vormen zoals prikken, een piercing, enzovoort.) gezien. Het attest dat u nu neerlegt, specificeert dus niet op basis van welke vaststelling besloten werd dat u conform type 2 besneden zou zijn. Een dergelijk attest, dat niet omstandig gemotiveerd is, is an sich geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Ook het feit dat uw dochters niet zouden aanvaard worden omwille van het feit dat ze uw naam dragen, wordt in hun eigen verzoek behandeld.

Het CGVS stelde hierbij al het volgende in het kader van uw tweede verzoek: "Wat betreft uw bijkomende verklaring in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming zijnde dat uw familie uw dochter niet gaat aanvaarden en haar als bastaard zou zien en zij mogelijks hierdoor een depressie zou oplopen en zelfmoord kan plegen (zie verklaringen DVZ d.d. 30/01/2023, vraag 17 en vraag 23), is het opvallend dat u dit gegeven nooit aanbracht in uw vorig verzoek om internationale bescherming. Men zou er immers logischerwijs van uitgaan dat, indien uw familie u de omstandigheden van de geboorte van uw dochter aanwreef, u hierover reeds melding zou hebben gemaakt. Bovendien maakte u in uw uiteenzetting op 12 september 2018 duidelijk dat uw familie, eens u ze vertelde over de geboorte van uw dochter, "heel blij was" met de geboorte van uw kind (notities CGVS d.d. 12/09/2018, p.17,18), wat volledig haaks staat op uw verklaring bang te zijn dat uw dochter niet zou worden aanvaard door uw familie. Ook blijkt u tot op het heden contacten te onderhouden met uw moeder en uw broer (zie verklaringen DVZ, 30/01/2023, vraag 22). Het lijkt er dan ook sterk op dat u dit element post factum heeft verzonnen om u van een bijkomend asielmotief te voorzien.

Volledigheidshalve kan nog verwezen worden naar informatie beschikbaar op het CGVS, in kopie toegevoegd in uw administratieve dossier, waaruit blijkt dat in Nigeria de kinderen die buiten het huwelijk geboren worden, en meer bepaald in Edo State waar u vandaan komt en tot de Edo cultuur behoort, op zich hierom niet worden gediscrimineerd (zie informatie COI Nigeria, Enfants nés en dehors d'un mariage, d.d. 13/08/2021)."

De RvV stelde hier ook het volgende over: "Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat door de commissarisgeneraal afdoende rekening wordt gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde elementen, waaronder de bijkomende verklaringen dat de familie van de verzoekende partij haar dochter niet gaat aanvaarden en als bastaard zou zijn. Uit de motieven komt naar boren dat dienaangaande een degelijk en afdoende onderzoek werd gevoerd, doch dat de aangevoerde elementen niet werden aanvaard. Tevens werden de redenen die leidden tot dit besluit afdoende uiteengezet. De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven zoals opgenomen

in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, en vinden steun in het administratief dossier. Door ter terechtzitting op algemene wijze de verwerping van haar dochter door haar familie opnieuw naar voren te schuiven, duidt zij het verband met de gronden van de beschikking niet aan, gaat zij eraan voorbij en brengt zij geen dienstige en concrete argumenten aan die hier afbreuk aan kunnen doen.”

Wat betreft de algemene situatie in Nigeria, is deze ook al behandeld in het kader van uw vorige verzoeken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde hieromtrent het volgende in uw vorige verzoek: “Voorts voert de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting waarin zij wijst op de algemene situatie in Nigeria met enerzijds de onveiligheid en anderzijds de humanitaire crisis waardoor zij niet in het onderhoud van haar dochter zou kunnen voorzien, elementen aan waarover in voormelde beschikking reeds standpunt werd ingenomen. Er wordt geduld dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen en er daartoe een opzettelijk gedrag van een actor vereist. Door ter terechtzitting voormelde elementen te herhalen, toont de verzoekende partij ook thans niet aan dat zij bij terugkeer naar Nigeria door enige andere actor op intentionele wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften. De verzoekende partij beperkt zich, waar zij wijst op de algemene situatie in Nigeria, de onveiligheid en de humanitaire crisis, tot algemene opmerkingen zonder dat zij echter concreet ingaat op hetgeen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming concreet wordt vastgesteld. Zij dient concreet aan te tonen dat zij in haar land van herkomst een vrees heeft voor vervolging, dan wel een risico loopt op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Met haar algemeen betoog blijft zij desbetreffend evenwel in gebreke.”

Uw verklaring dat veel familieleden in Nigeria, waaronder uw jongere broer en plusmoeder, zijn overleden, verandert er niets aan bovenstaande vaststellingen.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt (opleidingscertificaat Nederlands, opleidingscertificaten NT2 breakthrough en waystage, attest van inburgering, attest GAMS [...], attest GAMS [...], attest dr. D. gynaecoloog besnijdenis type 2, attest raadpleging gynaecologie, certificaat van opleiding huishoudhulp) ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat dit stuk inhoudelijk geen verband houdt met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden omdat deze betrekking hebben op uw leven in België en relevant zijn voor de individuele verzoeken van uw dochters.

Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar

de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

In het verzoek van uw dochter S [...] werd door het CGVS een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. In het verzoek van uw dochter L [...] werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus, weigering van de subsidiaire bescherming genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-handvest;
- Artikelen 48 tot 48/6, 57/5ter en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster hekelt het feit dat er geen persoonlijk onderhoud werd gevoerd en het ontbreken van een motivering hieromtrent.

Verzoekster stelt het verder oneens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing en argumenteert als volgt:

“4. Door verzoekster werd tijdens haar interview bij de Dienst benadrukt dat zij vreest voor haar leven bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoekster wees daarbij zowel naar haar eigen situatie als naar de situatie van haar minderjarige kinderen.

Beide dochters van verzoekster dragen haar eigen naam. Hierdoor zullen ze beschouwd worden als “bastaard kinderen” en nooit (volwaardig) geaccepteerd worden in Nigeria. Beide dochters van verzoekster zijn niet besneden. Zij lopen echter, temeer omwille van hun preciaire situatie, het risico besneden te worden bij een afreis naar Nigeria.

Door verzoekster werd voorts verwezen naar de algemene situatie in Nigeria en het gebrek aan enig sociaal of familiaal netwerk in haar land van herkomst dat haar ondersteuning kan bieden. Haar moeder is al zeer oud en ontbreekt de nodige middelen. Verzoekster dreigt hierdoor aan haar lot te worden overgelaten bij een terugkeer naar Nigeria, temeer omwille van haar kwetsbare positie als alleenstaande vrouw met twee minderjarige kinderen.

5. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster geen persoonlijke vrees zou hebben aangehaald in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming. Er zouden ook geen elementen zijn die aanleiding zouden geven tot het toekennen tot de subsidiaire bescherming. Verzoekster betwist dit oordeel, met verwijzing naar de door haar aangehaalde elementen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (aangezien zij geen uitnodiging verkreeg voor een persoonlijk onderhoud).

Verzoekster benadrukt tevens haar langdurig verblijf in België en de langdurige periode dat zij afwezig is gebleven uit Nigeria, waardoor zij zich tevens een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Nigeria. Verzoekster keerde zich af tegen de samenleving in Nigeria. De situatie in haar land van herkomst is steeds “erger” geworden, zoals zij heeft willen benadrukken tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker is vervreemd geraakt van haar land van herkomst door een afwezigheid sinds 2017 uit Nigeria. Zij reisde vervolgens via Libië naar Italië toe. Zij kwam in België toe in de maand december 2017. Zij verblijft hier sindsdien. Verzoekster benadrukte dat zij geen binding meer heeft met Nigeria. Verzoekster verblijft in Europa (en sinds december 2017 in België) en bouwde haar leven alhier uit, hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria.

De verzoekende partij vreest hierdoor in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting in combinatie met de algemene veiligheidssituatie in Nigeria.

Beide dochters dreigen, temeer gelet op de precaire situatie waarin de verzoekende partij verblijft, in een situatie van uitbuiting terecht te komen met een risico op besnijdenis.

Deze elementen werden door verweerder onvoldoende naar ernst beoordeling in de bestreden beslissing.

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32).

Voormeld artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28). Het EHRM hanteert een aantal algemene principes over de toepassing van artikel 3 van het EVRM in asielzaken (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, J.K. e.a. v. Zweden, §§ 79-81). Zo stelt het Hof dat de gevreesde feiten ernstig en zwaarwichtig moeten zijn. Er moet een minimumniveau van ernst worden bereikt om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen. De beoordeling hiervan is relatief en hangt af van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, F.G. e.a. v. Zweden, §§ 111-112).

Gezien het absolute karakter ervan, is artikel 3 van het EVRM niet alleen van toepassing wanneer het gevaar uitgaat van nationale autoriteiten maar ook wanneer het uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot de nationale autoriteiten (EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94, H.L.R. v Frankrijk, §§ 43-44). Ook in dit laatste geval moet het risico reëel zijn en moet er worden aangetoond dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn om het risico te voorkomen door passende bescherming te bieden (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, J.K. e.a. v. Zweden, § 80).

In het kader van artikel 3 van het EVRM, moeten de voorzienbare gevolgen van verwijdering van een persoon naar het land van bestemming worden onderzocht. Hier worden de persoonlijke omstandigheden van het betrokken individu in ogenschouw genomen alsmede de algemene omstandigheden en situatie in dat land. De loutere mogelijkheid van slechte behandelingen wegens een instabiele situatie in een land leidt op zich niet tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM.

Verder heeft het Hof ook geoordeeld dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 22 februari 2008, nr. 13229/03, Saadi v. Italië, §§ 130-131).

De beoordeling of er sprake is van een reëel risico moet gebeuren op basis van alle relevante factoren die het risico op mishandeling kunnen verhogen. Waar individuele factoren afzonderlijk bekeken niet leiden tot het vaststellen van een reëel risico, kunnen deze individuele factoren wanneer ze cumulatief worden beoordeeld en overwogen in het licht van een situatie van algemeen geweld aanleiding geven tot het vaststellen van een reëel risico (EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, NA v. Verenigd Koninkrijk, par. 130).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties waarmee een asielzoeker bij terugkeer kan worden geconfronteerd in welbepaalde omstandigheden kunnen oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling.

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van gedragingen van actoren, zoals handelen of nalatigheid vanwege overheidsactoren of nietoverheidsactoren, dan kan een schending van artikel 3 van het EVRM evenwel enkel worden aangenomen wanneer er een zeker niveau van hardheid wordt bereikt, met name wanneer een reëel risico bestaat dat het betrokken individu bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283).

Omwille van bovenvermelde redenen, loopt de verzoekende partij weldegelijk dermate in het oog dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade.

6. De verzoekende partij meent dat er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door hem zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De verzoekende partij vraagt daarom dat er aanvullend onderzoek wordt gevoerd naar de aangehaalde elementen door de verzoekende partij, in het bijzonder dat de verzoekende partij de gelegenheid wordt geboden voor het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud."

3.1.2. Ter terechtzitting van 9 januari 2026 legt verzoekster een aanvullende nota neer met landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. Waar verzoekster meent dat zij diende te worden gehoord verwijst de Raad naar artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

"§ 1.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning. Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het

eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer :

1° [...]

2° [...]

3° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.

§ 3.

Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.”

De commissaris-generaal heeft aldus een discretionaire bevoegdheid om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren indien hij dit nodig acht. De verplichting voor de commissaris-generaal om een nieuwe beslissing te nemen belet niet dat de commissaris-generaal zijn beoordelingsbevoegdheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van deze nieuwe beslissing, geheel onafhankelijk is bij het nemen van deze nieuwe beslissing en zelf kan uitmaken wat hij bijkomend moet doen om te komen tot een nieuwe beslissing. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming een persoonlijk onderhoud heeft gehad. Ook in het daaropvolgende verzoek en het huidige verzoek werd verzoekster de gelegenheid geboden om een aantal verklaringen af te leggen aan de hand van een vragenlijst en de mogelijkheid gegeven om bijkomende stukken neer te leggen. Aldus is aan de hoorplicht voldaan.

Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoekster middels haar verzoekschrift en aanvullende nota de mogelijkheid heeft om nieuwe elementen aan te brengen, zodat zij niet aantoonde dat het feit dat zij niet opnieuw werd gehoord door de commissaris-generaal tijdens een persoonlijk onderhoud in het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming een negatieve invloed heeft op de beoordeling van dit verzoek.

3.4. In het kader van het huidige, derde verzoek om internationale bescherming treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat verzoekster geen nieuwe elementen aanvoert die een ander licht werpen op de eerder gedane beoordelingen. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op pertinente en correcte wijze het volgende:

“U haalde geen persoonlijke vrees aan omtrent de besnijdenis van uw dochters. Hieromtrent stelt het CGVS vast dat u nu in het kader van uw derde verzoek een attest neerlegt waarbij dokter D. attesteert dat u een besnijdenis type 2 onderging in Nigeria, als baby. Binnen de classificatie van vrouwelijke genitale verminking (VGV) omvat type twee een (gedeeltelijke) verwijdering van het kapje en clitorale glans, EN de (gedeeltelijke) verwijdering van de kleine/grote schaamlippen. Behalve de vermelding dat u als baby een besnijdenis type 2 onderging, bevat het attest van dokter D. echter geen verdere specificaties, noch een precieze omschrijving van de medische vaststellingen die hebben geleid tot de conclusie van een besnijdenis type 2. In het attest in het kader van uw eerste verzoek staat daarentegen beschreven dat er niets zichtbaar was, en dat er mogelijks een snede kon zijn zonder een litteken achter te laten. In het verzoekschrift in het kader van de beroepsprocedure van uw eerste verzoek, vermeldt u dat er in Nigeria ook volgens de Anuryu/Anguruya methode besneden wordt, met name het verwijderen van het maagdenvlies (hymenotomie of afschrapen van het weefsel rond de vaginale opening) wanneer dit te dik wordt geacht. Deze ingreep wordt meestal kort na de geboorte uitgevoerd bij baby's (zie informatie in het administratief dossier). Dit type besnijdenis is dus verschillend van type 2, en wordt vaak als een type 4 (andere vormen zoals prikken, een piercing, enzovoort.) gezien. Het attest dat u nu neerlegt, specificeert dus niet op basis van welke vaststelling besloten werd dat u conform type 2 besneden zou zijn. Een dergelijk attest, dat niet omstandig gemotiveerd is, is an sich geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Ook het feit dat uw dochters niet zouden aanvaard worden omwille van het feit dat ze uw naam dragen, wordt in hun eigen verzoek behandeld.

Het CGVS stelde hierbij al het volgende in het kader van uw tweede verzoek: “Wat betreft uw bijkomende verklaring in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming zijnde dat uw familie uw dochter niet gaat aanvaarden en haar als bastaard zou zien en zij mogelijks hierdoor een depressie zou

oplopen en zelfmoord kan plegen (zie verklaringen DVZ d.d. 30/01/2023, vraag 17 en vraag 23), is het opvallend dat u dit gegeven nooit aanbracht in uw vorig verzoek om internationale bescherming. Men zou er immers logischerwijs van uitgaan dat, indien uw familie u de omstandigheden van de geboorte van uw dochter aanwreef, u hierover reeds melding zou hebben gemaakt. Bovendien maakte u in uw uiteenzetting op 12 september 2018 duidelijk dat uw familie, eens u ze vertelde over de geboorte van uw dochter, "heel blij was" met de geboorte van uw kind (notities CGVS d.d. 12/09/2018, p.17,18), wat volledig haaks staat op uw verklaring bang te zijn dat uw dochter niet zou worden aanvaard door uw familie. Ook blijkt u tot op het heden contacten te onderhouden met uw moeder en uw broer (zie verklaringen DVZ, 30/01/2023, vraag 22). Het lijkt er dan ook sterk op dat u dit element post factum heeft verzonnen om u van een bijkomend asielmotief te voorzien.

Volledigheidshalve kan nog verwezen worden naar informatie beschikbaar op het CGVS, in kopie toegevoegd in uw administratieve dossier, waaruit blijkt dat in Nigeria de kinderen die buiten het huwelijk geboren worden, en meer bepaald in Edo State waar u vandaan komt en tot de Edo cultuur behoort, op zich hierom niet worden gediscrimineerd (zie informatie COI Nigeria, *Enfants nés en dehors d'un mariage*, d.d. 13/08/2021)."

De RVV stelde hier ook het volgende over: "Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat door de commissaris-generaal afdoende rekening wordt gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde elementen, waaronder de bijkomende verklaringen dat de familie van de verzoekende partij haar dochter niet gaat aanvaarden en als bastaard zou zijn. Uit de motieven komt naar voren dat dienaangaande een degelijk en afdoende onderzoek werd gevoerd, doch dat de aangevoerde elementen niet werden aanvaard. Tevens werden de redenen die leidden tot dit besluit afdoende uiteengezet.

De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, en vinden steun in het administratief dossier. Door ter terechtzitting op algemene wijze de verwerping van haar dochter door haar familie opnieuw naar voren te schuiven, duidt zij het verband met de gronden van de beschikking niet aan, gaat zij eraan voorbij en brengt zij geen dienstige en concrete argumenten aan die hier afbreuk aan kunnen doen."

Wat betreft de algemene situatie in Nigeria, is deze ook al behandeld in het kader van uw vorige verzoeken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde hieromtrent het volgende in uw vorige verzoek: "Voorts voert de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting waarin zij wijst op de algemene situatie in Nigeria met enerzijds de onveiligheid en anderzijds de humanitaire crisis waardoor zij niet in het onderhoud van haar dochter zou kunnen voorzien, elementen aan waarover in voormelde beschikking reeds standpunt werd ingenomen. Er wordt geduld dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen en er daartoe een opzettelijk gedrag van een actor vereist. Door ter terechtzitting voormelde elementen te herhalen, toont de verzoekende partij ook thans niet aan dat zij bij terugkeer naar Nigeria door enige andere actor op intentionele wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften. De verzoekende partij beperkt zich, waar zij wijst op de algemene situatie in Nigeria, de onveiligheid en de humanitaire crisis, tot algemene opmerkingen zonder dat zij echter concreet ingaat op hetgeen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming concreet wordt vastgesteld. Zij dient concreet aan te tonen dat zij in haar land van herkomst een vrees heeft voor vervolging, dan wel een risico loopt op ernstige schade in de ze in van de definitie van subsidiaire bescherming. Met haar algemeen betoog blijft zij desbetreffend evenwel in gebreke."

Uw verklaring dat veel familieleden in Nigeria, waaronder uw jongere broer en plusmoeder, zijn overleden, verandert er niets aan bovenstaande vaststellingen.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt (opleidingscertificaat Nederlands, opleidingscertificaten NT2 breakthrough en waystage, attest van inburgering, attest GAMS S [...], attest GAMS Light, attest dr. D. gynaecoloog besnijdenis type 2, attest raadpleging gynaecologie, certificaat van opleiding huishoudhulp) ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat dit stuk inhoudelijk geen verband houdt met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden omdat deze betrekking hebben op uw leven in België en relevant zijn voor de individuele verzoeken van uw dochters."

Verzoekster komt aangaande de motieven in de bestreden beslissing op dit punt niet verder dan een loutere herhaling van haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een

ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster verder dat ze in België een levenswijze heeft ontwikkeld die haaks staat op de situatie in Nigeria. Verzoekster zou totaal vervreemd zijn ten aanzien van Nigeria. Hierdoor zou ze niet in staat zijn te voorzien in haar elementaire basisbehoeftes bij een terugkeer naar Nigeria. De Raad herhaalt hetgeen in het kader van de beroepsprocedure van haar tweede verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld en thans opnieuw werd aangehaald door de bestreden beslissing (RvV 17 juli 2023, nr. 292 033), met name dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen en er daartoe een opzettelijk gedrag van een actor vereist is, *quod non in casu*.

Wat de veiligheidssituatie betreft overweegt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De door verzoekster neergelegde informatie in haar aanvullende nota doet verder geen afbreuk aan de voorgaande analyse.

Alles samen genomen kan de Raad de bestreden beslissing bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP